

NEDJELJNA ČITANJA

Sir 27,30 – 28,7; Ps 103,1-4.8.10-12; Rim 14,7-9; Mt 18,21-35

Draga braćo i sestre,

oproštenje je čin ljubavi. Bez nje se ne može govoriti o oproštenju. I zato je oproštenje božanski čin. Bez posjedovanja tog božanskog u sebi ne može se iskreno oprostiti. Bez ljubavi oproštenje je taktika i može se dogoditi da netko "opraštajući" bez ljubavi još više uvrijedi i ponizi onoga kom se oprašta. Promašaja će uvijek biti. Pa i Isusov dolazak nije dokinuo grijeh. A da bi ga ipak mogli živjeti kao ljudi Isus nas poziva na opraštanje. Svako opraštanje liječi ljudsku zloću i ponovno uspostavlja ranjeno bratstvo koje je povrijeđeno s "Kainom i Abelom". Dapače, "korektni odnos" i s Bogom uspostavlja se kroz bratsko opraštanje i ljubav. Tako je i u međuljudskim odnosima. Tko nije spreman praštati i prihvaćati oprost ne može živjeti kao čovjek. Čovjek se rješava neprijatelja praštanjem. Ničim drugim. Svi smo mi u određenoj "dozi" nepravedni baš zato što smo osjetljiviji na svoju pravdu nego li na pravdu drugoga. Kad se gledamo u svjetlu današnjeg Evanđelja, onda u sebi prepoznamo dva lika: mi smo i onaj koji prašta, ali i onaj koji drugoga gnjavi. Jasno, nismo to istovremeno, ali u nama su skrivena oba lika. Ipak se stalno molimo Bogu: "oprosti nam kao što mi opraštamo". Kako je to plemenito, ali i zamka koju sami sebi postavljamo. Izgleda da je potrebno da nam se oprost više negoli što mi opraštamo. To bi bila realnija molitva. Ali na način kako se mi budemo odnosili prema drugim ljudima tako se i Bog odnosi prema nama. Tako ga mi molimo! Bog, koji nas je stvorio za ljubav i dobro poziva nas da praštamo kao grješnici grješnicima. Opraštanje je u biti kršćanskog vjerovanje. Zato se opraštanje i odvija bezuvjetno. Isus nam svima daje primjer. Ljubav samo može oprostiti, a nikoji drugi razlozi. Isus na svojem putu "samo oprašta". 'Kud je prolazio samo je opraštao i mirio' – netko napisa.